

OBISK NA DOMU

80 LET ZLATNARJEVE MAME

„Še mnogo let...!“

Skorajda nismo verjeli. Čas nas je prehitel in nas presenetil z novico: Zlatnarjeva mama praznuje 80 let.

So res že davno za nami tisti težki časi negotovosti, skrbi, napetosti in trpljenja vojne? Je res že tako dolgo svetlo in dobro tudi za mamu Zlatnar?

• Ko sem jo obiskala, je polna optimizma in vedrih misli prijetno kramljala. Njen spomin je segal v preteklost, v tista najtežja leta njenega življenja, ko je ostala sama s petimi otroki. Že v novembru leta 1941 ji je izdajalska roka iz družine iztrgala moža in skrbnika. Potem so njena ramena prevzemala breme za bremenom, skrb za skrbjo in vdano je nosila vso težo vojnih grozot. Nikoli ni vzdihovala, nikoli obupala. Tudi takrat ne, ko so njena dva starejša sinova zaprli fašisti, ne potem, ko so njeni otroci zapuščali dom, ker je tako terjal čas in ker jim je tako narekovala zavest. Ni jim branila, pač pa jih je podpirala v odločitvi, ker se je zavedala, da tako mora biti.

• Dobro se spominjam mladeniča — aktivista, ki je v tistih negotovih, težkih dneh vzkliknil: »Če bi bil pesnik, bi vsem materam, ki podpirajo in varujejo partizanske borce, napisal najlepšo pesem...«

• Res je tako! Partizanske mamice in matere borcev ter aktivistov, ki so podpirale naš boj, zaslužijo najlepšo pesem in najvišje odlikovanje naše dežele. To so bili stebri naše nove rasti, to so bili temelji naše sedanosti in bodočnosti.

• Tudi mami — Amaliji Zlatnar, ki živi v Milčinskega ulici med svojimi dra-

gimi, bi lahko pripeli najvišje odlikovanje za vse, kar je storila, za vso težo, ki jo je prenašala, za vse, kar je vzdržala, za moč, ki jo je držala pokonci, za vso vdanost svojemu prepričanju.

• Namesto odlikovanja pa je k njej pohitela vsa njena številna družina, vsi njeni sinovi in snahe, vsi njeni vnuki in celo najmlajši pravnuki. Polna soba rož, lončnic, malih in velikih zavrtkov so izdajale veliko pozornost, ki je bogato povračilo za vse njeno trpljenje. Vsi so ji v svojih prsih prinesli iskreno ljubezen, vsi so se ji hoteli oddolžiti in jo pozdraviti.

• Tudi vsi mi Šiškarji v vseh družbenopolitičnih organizacijah se pridružujemo čestitkam z veliko željo: »Še mnogo zdravih in vedrih let!«

Jožica Zoroja

IZ DELA OBČINSKE ZRVS

„Boj se mora biti v osnovni organizaciji“

Desetega oktobra 1974 je bil sestanek »komisije za splošno vojaško usposabljanje in ideološko izobraževanje občinskega odbora ZRVS Ljubljana-Siška. Člani komisije so opravili še eno pomembno delo — analizirali so strokovni vojaški pouk v tem letu. Glavna razprava je tekla okrog izpitov — taktično orientacijskih pohodov (TOP), posebno pa o udeležbi RVS. Kljub temu, da je na TOP letos prišlo 81 % RVS, je prišel na površje zopet stari problem — neudeležba dela re-

zervnih vojaških starešin. Takšnih je v povprečju okrog 15 %, upoštevajoč, da je 4 % RVS na orožnih vajah in tam izpolnilo svoj letni program vojaške izobrazbe.

Če se ozremo na zastavljene naloge II. redne letne skupščine ZRVS Ljubljana-Siška, med katerimi so tudi prizadevanja za izboljšanje discipline in večjo udeležbo RVS na strokovnem pouku, je povsem jasno, da to vprašanje postaja vse bolj pomembno.

Kako, kje in na kakšen način doseči popolno udeležbo na strokovnem pouku, so se vprašali posamezni člani komisije. Razprava nas je kmalu pripeljala k naslednjim rešitvam: vse tiste RVS, ki niso bili na izpitu (TOP) kljub poslanim vabilom s poštno povratnico, čeprav so jo podpisali, je treba takoj prijaviti Upravi za ljudsko obrambo in jih predati sodniku za prekrške; vse starešine, ki se niso udeležili in ki niso osebno podpisali poštne povratnice, je treba obravnavati pred političnimi aktivni krajevnih skupnosti in na njihovih OO ZRVS. Izreči jim je treba javno obsodbo in preko kadrovske komisije občinskega odbora predati sodišču časti pri Ljubljanskem vojaškem okrožju. Tovariši Gačša, Debeljak, Zitnik in drugi so poudarili, da je potrpežljivosti konec, da je nastopil čas za dokončni obračun z malomarnostjo posameznikov, ki ne izpolnjujejo svojih osnovnih nalog po zakonu o vojaški obveznosti. Neizpolnjevanje vojaških obveznosti do domovine, izkoriščanje zaupanja, ki jim ga je izkazala družba in jih določila, da jutri (če bo le to potrebno) vodijo ljudstvo v boj, pomeni ignoriranje določenih družbenih norm, predstavlja vprašanje ideološkega nivoja posameznika in zavesti, zato je treba takšne postopke javno kritizirati in pa tudi kaznovati.

V razpravi je bila večkrat poudarjena vloga OO ZRVS v krajevni skupnosti, kjer se bo posebej vodil disciplinski in zavestni boj za vsakega posameznika — rezervnega vojaškega starešino. Poudarjena je bila vloga odbora OO in političnega aktiva, ki bo odslej ocenjeval takšno in podobno obnašanje posameznikov ter to upošteval pri oceni njihovih kvalitet in tudi pri napredovanjih.

Komisija se je zavzela še za en poziv k izpitu, ki bodo v drugi polovici novembra in da je treba takoj po tem preiti k sankcijam.

Ivan Mesarič

Rezervistom so na pohodih razkazali tudi novosti v oborožitvi JLA